

ΚΕΙΜΕΝΑ

Τελικά, αγιότης σημαίνει απελευθέρωση ή μάλλον ελευθερία. «Οὐ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία» (Β' Κορ. 3,17). Απελευθέρωση από κάποιον ή από κάτι· ελευθερία για κάποιον ή για κάτι. Αμφότερα είναι συνδεδεμένα με την ενέργεια του Πνεύματος, το οποίο είναι ελευθερία. Ιδού μερικές μορφές:

- α) απελευθέρωση από το παρελθόν – μετάνοια.*
- β) απελευθέρωση από το πάθος του εγωκεντρισμού – άσκηση και θεραπεία.*
- γ) απελευθέρωση από την αδικία, τη φτώχεια και όλα τα κοινωνικά κακά.*
- δ) απελευθέρωση – ναι – ακόμη και από τη φθορά και το θάνατο – κάτι για το οποίο σχεδόν δεν ομιλούμε.*
- ε) ελευθερία να αγαπάμε, ακόμη και τους εχθρούς μας· ελευθερία να επιτρέπουμε στους άλλους να υπάρχουν και να δημιουργούν, παρά τις προσωπικές, πολιτιστικές και άλλες διαφορές και ταυτότητες· ελευθερία να θυσιαζόμαστε για τους άλλους, όπως ο Κύριος έδωσε τη ζωή Του πάνω στο Σταυρό*

(Μητροπολίτου Περγάμου Ιωάννου, «Άγιον Πνεύμα, μεταμόρφωσον και αγιάσον την ζωήν μας», στο Η Ζ' Γενική Συνέλευση του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών. Καμπέρρα, Φεβρουάριος 1991, Κατερίνη, έκδ. Τέρτιος, 1992, σσ. 69-70).

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ-ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

- 1.** Για ποιο λόγο η Πεντηκοστή κατέχει κεντρική θέση στη ζωή και στην ιστορία της Εκκλησίας και του κόσμου ολόκληρου;
- 2.** Να διαβάσετε από την Καινή Διαθήκη ολόκληρο το λόγο του Αποστόλου Πέτρου προς τους Ιουδαίους την ημέρα της Πεντηκοστής (Πράξ. 2,14-36) και να σχολιάσετε στην τάξη τα κύρια σημεία του.
- 3.** Οι σημερινές κοινωνίες έχουν ως χαρακτηριστικό την πολυπολιτισμικότητα. Τι είναι αυτό που θα μπορούσε να ενώσει όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από εθνικότητα, θρήσκυμα, ιδεολογία, χρώμα, φύλο και κοινωνική θέση; Δικαιολογήστε την άποψή σας και με τη βοήθεια των όσων μάθατε σ' αυτό το κεφάλαιο.
- 4.** Να αναζητήσετε στοιχεία για την ορθόδοξη ιεραποστολή στο σημερινό κόσμο, που αποδεικνύουν ότι αγκαλιάζει όλους τους λαούς της γης με ανιδιοτέλεια, ανεξάρτητα από φυλή, γλώσσα και θρησκεία.
- 5.** Χρησιμοποιήστε μια μηχανή αναζήτησης του διαδικτύου (π.χ. [www. google.com](http://www.google.com)) για να βρείτε διαφορετικές εικόνες της Πεντηκοστής. Τυπώστε κάποιες απ' αυτές και ανακοινώστε στην τάξη τις διαφορές που επισημάνετε.

4. Ιεροσόλυμα: πρότυπο χριστιανικών κοινοτήτων

Στην ενότητα αυτή θα πάρεις πληροφορίες (για):

- τη ζωή της πρώτης Εκκλησίας των Ιεροσολύμων και τα αρχικά βήματά της μέσα στην ιστορία
- την εκλογή επτά Διακόνων για τις ανάγκες της πρώτης Εκκλησίας
- την επίδραση που ασκεί ο τρόπος ζωής των πρώτων χριστιανών στη σημερινή ζωή της Εκκλησίας.

Η Εκκλησία που δημιουργήθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής στα Ιεροσόλυμα, γρήγορα έγινε το πρότυπο μιας νέας κοινωνίας που θεμελιωνόταν στην αγάπη μεταξύ των μελών της. Παράλληλα, όμως, άρχισαν να εμφανίζονται και τα πρώτα προβλήματα, τα οποία χρειάστηκαν άμεση αντιμετώπιση.

α. Η ζωή της πρώτης Εκκλησίας γίνεται το πρότυπο μιας νέας κοινωνίας

Τα μέλη της πρώτης Εκκλησίας έδειξαν με τον τρόπο της ζωής τους ότι η πίστη στο Χριστό μπορούσε να αλλάξει τους ανθρώπους και την κοινωνία. Διαβάζουμε στις *Πράξεις* (2,42-47. 4,32-37) ότι ήταν όλοι αφοσιωμένοι στη διδασκαλία των Αποστόλων, στην μεταξύ τους ενότητα, στην τέλεση της Θείας Ευχαριστίας και στην προσευχή. Είχαν όλοι μια καρδιά και μια ψυχή. Ήταν τόσο δυνατή η **αγάπη** μεταξύ τους, ώστε κανείς δε θεωρούσε ότι κάποιο από τα υπάρχοντά του ήταν δικό του, αλλά όλα τα είχαν κοινά (**κοινοχρησία**, κοινή χρήση των αγαθών). Δεν υπήρχε κανείς ανάμεσά τους που να στερείται τα αναγκαία. Κάθε μέρα μαζεύονταν στο ναό των Ιεροσολύμων για να ακούσουν το κήρυγμα των Αποστόλων και για να προσευχηθούν. Κάθε βράδυ συγκεντρώνονταν σε σπίτια, έτρωγαν με απλότητα το δείπνο τους («**Αγάπες**») και τελούσαν τη Θεία Ευχαριστία. Η χάρη του Θεού και η έμπρακτη μεταξύ τους αγάπη γινόταν η αφορμή, ώστε όλο και περισσότεροι να γίνονται μέλη αυτής της νέας κοινωνίας και έτσι να αυξάνεται καθημερινά ο αριθμός των χριστιανών.

Τα πρώτα προβλήματα μέσα στην κοινότητα, που απαιτούσαν άμεση αντιμετώπιση, άρχισαν να εμφανίζονται εξαιτίας της διαφορετικής νοοτροπίας ανάμεσα στους ελληνιστές (Ιουδαίοι που μιλούσαν ελληνικά και είχαν επηρεαστεί από τον ελληνικό πολιτισμό) και τους ιουδαϊστές (Ιουδαίοι που μιλούσαν μόνο εβραϊκά και παρέμεναν προσηλωμένοι στις εθνικές τους παραδόσεις).

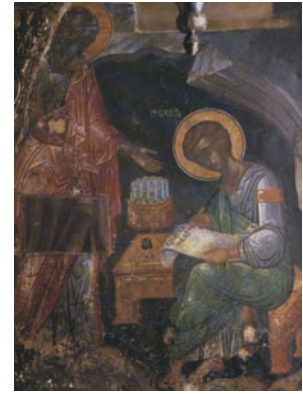
β. Η Εκκλησία οργανώνεται και αντιμετωπίζει τα προβλήματα: η εκλογή των επτά Διακόνων

Από μέρους των ελληνιστών έγιναν παράπονα ότι κατά την καθημερινή διανομή των τροφίμων παραμελούνταν οι χήρες τους. Οι Απόστολοι, αφού συγκέντρωσαν όλους τους μαθητές, τους παρότρυναν να εκλέξουν επτά άνδρες με καλή φήμη και γεμάτους σοφία, για να ασχολη-

*Τράπεζα στη Νέα Μονή της Χίου.
Μπορούμε να φανταστούμε ότι
σε ανάλογους χώρους τελούσαν
οι πρώτοι χριστιανοί τις «Αγάπες».*

θούν αυτοί με τη διακονία των τραπεζών της αγάπης, ώστε εκείνοι να αφοσιωθούν απερίσπαστοι στο κήρυγμα. Πράγματι, η Εκκλησία εξέλεξε επτά άνδρες και οι Απόστολοι τούς χορήγησαν το Άγιο Πνεύμα. Αυτοί οι επτά ονομάστηκαν Διάκονοι, γιατί το έργο τους ήταν η ανιδιοτελής προσφορά υπηρεσιών στην Εκκλησία. Όλοι είχαν ελληνικά ονόματα (Στέφανος, Φίλιππος, Πρόχορος, Νικάνορας, Τίμωνας, Παρμενίωνας, Νικόλαος). Το γεγονός αυτό αποδεικνύει την όλο και μεγαλύτερη επιρροή του ελληνορωμαϊκού πολιτισμού μέσα στην Εκκλησία και διευκόλυνε, όπως θα δούμε στη συνέχεια, το άνοιγμά της στον εθνικό κόσμο. Οι Διάκονοι, στη συνέχεια, ανέλαβαν τη σημαντική υπηρεσία που τους είχε ανατεθεί. Γρήγορα όμως, επειδή η ανάγκη ήταν μεγάλη, συνέδραμαν τους Αποστόλους στο κήρυγμα σε περιοχές έξω από το στενό πλαίσιο της Παλαιστίνης. Έτσι, με κόπο, θυσίες και μαρτύρια ο λόγος του Θεού διαδόθηκε, όπως θα δούμε στις επόμενες ενότητες, σε όλους τους λαούς.

*Ιερά Μονή της Πάτμου.
Ο άγιος Ιωάννης υπαγορεύει την Αποκάλυψη στο διάκονο Πρόχορο.*

γ. Η παράδοση της πρώτης κοινότητας ζητούμενο και σήμερα στην Εκκλησία

Η έμπρακτη αγάπη και η κοινοχρησία της πρώτης χριστιανικής κοινότητας έκαναν τεράστια εντύπωση στους ανθρώπους της εποχής εκείνης, που έσπευδαν να βαπτίζονται και να εντάσσονται στα μέλη της. Το παράδειγμα των πρώτων χριστιανών, παρότι αποτελεί πρότυπο για την Εκκλησία, παραμένει πάντα ζητούμενο, όπως μας υπενθυμίζει συνέχεια ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος (βλ. κείμενο).

Πάντως, το έργο της φιλανθρωπίας και της αγάπης είναι σήμερα από τα σημαντικότερα στη ζωή των ενοριών. Καθεμιά απ' αυτές έχει να επιδείξει φιλανθρωπικό έργο. Με τους εράνους ανακουφίζονται η φτώχεια, η αρρώστια και η μοναξιά πολλών ανθρώπων. Η Εκκλησία βοηθά ανθρώπους που έχουν έντονο οικονομικό πρόβλημα, συντηρεί νοσοκομεία και γηροκομεία, φροντίζει αλλοεθνείς ή αλλόθρησκους σε περιοχές της γης που βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση (π.χ. Μέση Ανατολή, Αφρική κ.α.). Ειδικότερα, το ιδανικό της κοινοχρησίας, που είναι εξαιρετικά δύσκολο να εφαρμοστεί σήμερα, διατηρείται στα κοινόβια μοναστήρια. Εκεί οι μοναχοί δεν έχουν τη δική τους ατομική ιδιοκτησία (ακτημοσύνη), αλλά όλα ανήκουν στη μονή και από αυτά συντηρούνται και οι ίδιοι οι μοναχοί και επιτελείται το έργο του μοναστηριού (κοινοκτημοσύνη). Πολλά περισσότερα όμως χρειάζεται να γίνουν, όπως υπενθυμίζει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

Το παράδειγμα της πρώτης χριστιανικής κοινότητας βοήθησε να αυξηθούν τα μέλη της Εκκλησίας, αλλά ταυτόχρονα προκάλεσε και τις πρώτες διώξεις εναντίον των χριστιανών.

Γιατί λοιπόν μέχρι τώρα δεν έχουν πιστέψει όλοι; ... Τα πράγματα χειροτέρευσαν και φταίμε εμείς γι' αυτό ... Αν γινόταν και τώρα αυτό [δηλαδή η πρακτική της κοινοχρησίας και της ενότητας των πρώτων χριστιανών], ολόκληρη η οικουμένη θα είχε πιστέψει και χωρίς να γίνουν θαύματα.

(Ι. Χρυσόστομος, Ομιλία ΣΤ' στην Α' προς Κορινθίους Επιστολή, PG 61, 52-53)

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΩ ΚΑΙ ΘΥΜΑΜΑΙ

- Η πρώτη χριστιανική κοινότητα των Ιεροσολύμων έμεινε στην ιστορία ως παράδειγμα εφαρμογής της κοινοχρησίας και της έμπρακτης αγάπης.
- Τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν ανάμεσα στους ιουδαϊστές και στους ελληνοιστές της πρώτης Εκκλησίας αντιμετωπίστηκαν με την εκλογή των επτά Διακόνων. Από τότε στη γλώσσα της Εκκλησίας «διακονία» σημαίνει την ανιδιοτελή προσφορά υπηρεσιών.
- Το παράδειγμα των πρώτων χριστιανών προσπαθεί σήμερα να ακολουθήσει η Εκκλησία με το φιλανθρωπικό έργο των ενοριών. Πολλά περισσότερα, όμως, χρειάζεται να γίνουν.

ΚΕΙΜΕΝΟ

Οι κλασικοί φιλόσοφοι θεωρούσαν το έλεος και τον οίκτο ως παθολογικά συναισθήματα – ατέλειες του χαρακτήρα που έπρεπε να αποφεύγονται από όλα τα λογικά άτομα. Εφόσον το έλεος συνεπάγεται την παροχή μη δεδουλευμένης βοήθειας ή ανακούφισης, ήταν αντίθετο προς τη δικαιοσύνη... Αυτό ήταν το ηθικό κλίμα μέσα στο οποίο ο Χριστιανισμός δίδαξε ότι το έλεος είναι μια από τις πρωταρχικές αρετές – ότι ένας φιλεύσπλαχνος Θεός απαιτεί από τους ανθρώπους να είναι φιλεύσπλαχνοι. Επιπλέον, το επακόλουθο ότι επειδή ο Θεός αγαπά τους ανθρώπους, οι χριστιανοί δε μπορούν να ευχαριστούν το Θεό εκτός αν αγαπούν ο ένας τον άλλο, ήταν κάτι εξ ολοκλήρου νέο. Ίσως ακόμα πιο επαναστατική ήταν η αρχή ότι η χριστιανική αγάπη και φιλανθρωπία πρέπει να εκτείνονται πέρα από τα όρια της οικογένειας και της φυλής, ότι πρέπει να επεκταθούν «σε όλους εκείνους που σε κάθε τόπο, αναγνωρίζουν τον Κύριό μας, τον Ιησού Χριστό» (1 Κορ. 1,2). Πράγματι, η αγάπη και η φιλανθρωπία πρέπει να επεκταθούν ακόμη και πέρα από τη χριστιανική κοινότητα.

(Rodney Stark, Η εξάπλωση του Χριστιανισμού. Πώς το άσημο και περιθωριακό κίνημα του Χριστού εξελίχθηκε σε κυρίαρχη θρησκευτική δύναμη στο Δυτικό Κόσμο μέσα σε λίγους αιώνες, (μτφρ. Λουκά Μ.), εκδ. Άρτος Ζωής, Αθήνα, 2005, σ. 318)

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ-ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά εκείνα γνωρίσματα της πρώτης χριστιανικής κοινότητας των Ιεροσολύμων που την κατέστησαν πρότυπο με διαχρονική εμβέλεια;
2. Ποιος λόγος οδήγησε στην εκλογή των επτά Διακόνων και γιατί το έργο τους ήταν τόσο σημαντικό για την Εκκλησία;
3. Οι μαθητές, ανά ομάδες, να επισκεφτούν την εκκλησία της ενορίας τους και να συζητήσουν με τον ιερέα για το φιλανθρωπικό της έργο. Να γράψουν μια αναφορά γι' αυτό το έργο, και τις πιθανές παραλείψεις που επισήμαναν, την οποία να ανακοινώσουν στην τάξη και να γίνει σύγκριση των πορισμάτων των διαφόρων ομάδων.
4. Φανταστείτε μια σημερινή ενορία που θα ήθελε να ακολουθήσει, όσο πιο πιστά μπορεί, το παράδειγμα της πρώτης χριστιανικής κοινότητας. Ποιες πρακτικές θα έπρεπε να ακολουθήσει, κατά τη γνώμη σας, αν λάβουμε υπόψη και το κείμενο του Ιωάννη Χρυσόστομου;

5. Ο πρώτος διωγμός των χριστιανών

Στην ενότητα αυτή θα πάρεις πληροφορίες (για):

- τις δυσκολίες και τις αντιδράσεις που συνάντησε το κήρυγμα των Αποστόλων στην αρχική του φάση
- τη δράση του διακόνου Στεφάνου, το κήρυγμα και τη θανάτωσή του
- τον πρώτο διωγμό μετά το λιθοβολισμό του Στεφάνου και τα αποτελέσματά του.

Οι πρώτοι χριστιανοί των Ιεροσολύμων άρχισαν αμέσως να μεταφέρουν στους συμπατριώτες τους το μήνυμα του Χριστού. Στο έργο αυτό πρωτοστάτησαν αρχικά οι Απόστολοι και στη συνέχεια και οι Διάκονοι. Το κήρυγμά τους, όμως, συνάντησε δυσκολίες και αντιδράσεις, που κλιμακώθηκαν στον πρώτο διωγμό των χριστιανών.

α. Οι Απόστολοι με το κήρυγμα για το Χριστό προκαλούν αντιδράσεις

Οι Απόστολοι καθημερινά εμφανίζονταν στο Ναό*, κήρυτταν και θεράπευαν αρρώστους, με αποτέλεσμα πολλοί από τους Ιουδαίους να γίνονται μέλη της Εκκλησίας. Οι ιερείς όμως και ο διοικητής της φρουράς του Ναού, μαζί με μέλη της θρησκευτικής παράταξης των Σαδδουκαίων*, έδωσαν εντολή να συλληφθούν ο Πέτρος και ο Ιωάννης, να φυλακιστούν και την επόμενη μέρα να οδηγηθούν στο Συνέδριο*. Στην απολογία τους οι Απόστολοι διακήρυξαν: «δεν μπορούμε να μη μιλάμε γι' αυτά που είδαμε και ακούσαμε» (Πράξ. 4,20). Οι δικαστές, επειδή φοβήθηκαν το λαό και αφού δεν εύρισκαν δικαιολογία για να τους τιμωρήσουν, τους άφησαν ελεύθερους, απειλώντας τους με φυλάκιση, αν συνέχιζαν το κήρυγμα.

Αυτό δεν φόβισε τους Αποστόλους που συνέχισαν το κήρυγμά τους και τα θαύματα, με αποτέλεσμα να οδηγηθούν πάλι στη φυλακή. Με θαυματουργό, όμως, τρόπο οι Απόστολοι απελευθερώθηκαν και συνέχισαν το έργο τους. Την επόμενη μέρα η φρουρά τους έφερε ξανά στο Συνέδριο. Οι Απόστολοι με παρηρησία διακήρυξαν την Ανάσταση του Χριστού και τόνισαν: «Πιο πολύ πρέπει να υπακούμε στο Θεό παρά στους ανθρώπους» (Πράξ. 5,29). Τα μέλη του Συνεδρίου, όταν τα άκουσαν αυτά, έγιναν έξαλλα και θα θανάτωναν τους Αποστόλους, αν δεν παρενέβαινε ένας νομοδιδάσκαλος, ο Γαμαλιήλ, λέγοντας για τους Αποστόλους: «Αν αυτό που σκέπτονται ή αυτό που κάνουν προέρχεται από ανθρώπινη δύναμη, θα διαλυθεί μόνο του. Αν όμως προέρχεται από το Θεό, δε θα μπορέσετε να το διαλύσετε, για να μην πω ότι μπορεί να βρεθείτε τελικά και θεομάχοι» (Πράξ. 5,38-39). Μετά από αυτά τα λόγια οι Απόστολοι, αφού μαστιγώθηκαν και απειλήθηκαν, αφέθηκαν ελεύθεροι.

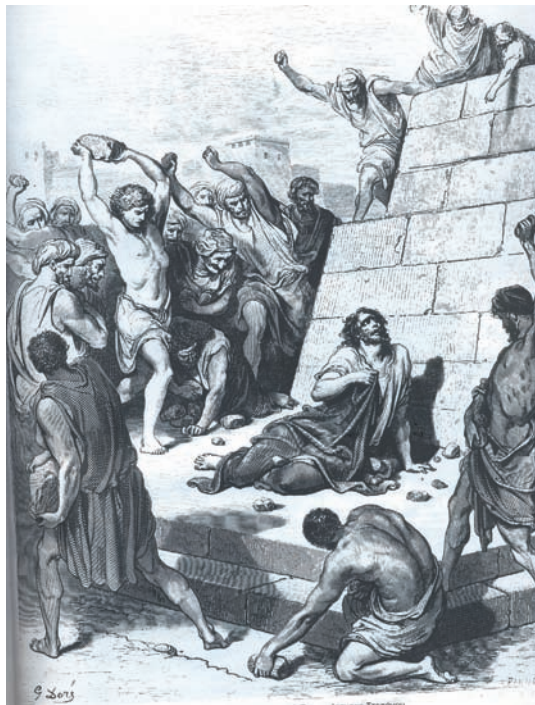

Θαυματουργική απελευθέρωση του Αποστόλου Πέτρου από τη φυλακή του Ηρώδη. Μωσαικό, Καπέλα Παλατίνα, Σικελία, 12ος αι.

β. Το κήρυγμα και ο λιθοβολισμός του Στεφάνου

Στο κήρυγμα των Αποστόλων συνέβαλαν και οι Διάκονοι. Ο Στέφανος, γεμάτος πίστη και πνευματικά χαρίσματα, άρχισε να κηρύττει, να κάνει θαύματα και να συζητά με τους συμπατριώτες του για τη σχέση του μηνύματος του Χριστού με τον Ιουδαϊσμό. Απευθυνόταν στους αδελφούς και πατέρες του, όπως τους ονόμαζε, και τους έλεγε ότι ο Ναός και η ιδιαιτερότητα του ιουδαϊκού λαού ήταν πράγματα σεβαστά, αλλά είχαν ξεπεραστεί με το έργο του Χριστού. Οι Ιουδαίοι, όμως, θεωρούσαν ότι ο Θεός ήταν αποκλειστικά δικός τους, έπρεπε να λατρεύεται μόνο στο Ναό και ότι ο Μωσαϊκός Νόμος ήταν αιώνιος. Δεν άργησε, λοιπόν, να έρθει η σύγκρουση. Ψευδομάρτυρες οδήγησαν τον Στέφανο στο Συνέδριο για να δικαστεί.

Ο Στέφανος στην απολογία του έκανε μια εκτενή αναδρομή στην ιστορική πορεία του εβραϊκού λαού και τόνισε τις ευεργεσίες του Θεού προς το λαό, αλλά και την αχαριστία, που πολλές φορές έδειξε ο λαός απέναντί Του. Στη συνέχεια είπε ότι ο Θεός δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς και ολοκλήρωσε την απολογία του με οξύτατη κριτική στους θρησκευτικούς άρχοντες των Ιουδαίων (Πράξ. 7,1-53). Τα λόγια του εξόργισαν τους δικαστές, που τον έσυραν έξω από την πόλη για να τον λιθοβολήσουν. Ένας νεαρός, που τον έλεγαν Σαούλ, ανέλαβε να φυλάει τα ρούχα αυτών που λιθοβολούσαν. Αυτός είναι ο μετέπειτα Απόστολος Παύλος. Ο Στέφανος, ακολουθώντας το παράδειγμα του Χριστού, λίγο πριν πεθάνει ζήτησε από το Θεό να συγχωρήσει τους εκτελεστές του. Είναι ο πρώτος χριστιανός που μαρτύρησε για την πίστη (Πρωτομάρτυρας), και γι' αυτό τιμάται από την Εκκλησία με ιδιαίτερη λαμπρότητα στις 27 Δεκεμβρίου.

Ο λιθοβολισμός του Στεφάνου. (γκραβούρα)

γ. Οι χριστιανοί διώκονται και η πίστη διαδίδεται έξω από τα Ιεροσόλυμα

Το λιθοβολισμό του Στεφάνου ακολούθησε μεγάλος διωγμός κατά των ελληνιστών στα Ιεροσόλυμα (34 με 36 μ.Χ.). Οι ελληνιστές αναγκάστηκαν να διασκορπιστούν έξω από την Ιουδαία και έφτασαν ως τη Φοινίκη, την Κύπρο και την Αντιόχεια (Πράξ. 8,1). Η τελευταία, ειδικά, υπήρξε σημαντική πόλη – εκεί οι χριστιανοί πήραν την ονομασία αυτή για πρώτη φορά – και έγινε η έδρα μιας νέας χριστιανικής Εκκλησίας, που θα έπαιζε κεντρικό ρόλο στην εξάπλωση του μηνύματος του Χριστού προς τους εθνικούς*. Εν τω μεταξύ, ο διάκονος Φίλιππος είχε κηρύξει στη Σαμάρεια και είχε βαπτίσει έναν Αιθίοπα αξιωματούχο (Πράξ. 8, 4-8. 26-40), ενώ ο Απόστολος Πέτρος, μετά από όραμα που είδε, είχε βαπτίσει τον Κορνήλιο, έναν Ρωμαίο εκατόνταρχο (Πράξ. κεφ. 10).

Στην Αντιόχεια, όμως, για πρώτη φορά οι ελληνιστές άρχισαν να κηρύττουν συστηματικά και προς τους εθνικούς, ανοίγοντας έτσι την πόρτα της πίστες και σ' αυτούς. Αυτή η εξέλιξη ήταν ένα σπουδαίο γεγονός για την πρώτη Εκκλησία. Δημιούργησε όμως και προβλήματα, όπως θα δούμε σε επόμενη ενότητα, που έπρεπε να αντιμετωπιστούν με τη σύμφωνη γνώμη όλων των πιστών.

**Το όραμα του Αποστόλου Πέτρου (Πράξ. 10,11-16. 34-35),
που τον παρακίνησε να κηρύξει στον εκατόνταρχο Κορνήλιο**

Βλέπει πως άνοιξε ο ουρανός και ένα πράγμα σαν μεγάλο σεντόνι, με δεμένες τις τέσσερις άκρες, κατέβαινε στη γη. Μέσα σ' αυτό υπήρχαν όλα τα τετράποδα της γης και τα θηρία και τα ερπετά και τα πουλιά του ουρανού. Μια φωνή τού είπε: «Σήκω, Πέτρο, σφάξε και φάγε». Ο Πέτρος όμως απάντησε: «Ποτέ, Κύριε! Αφού ποτέ στη ζωή μου δεν έφαγα κάτι απαγορευμένο ή ακάθαρτο». Για δεύτερη φορά του μίλησε η φωνή: «Μη θεωρείς εσύ ακάθαρτα αυτά που ο Θεός καθάρισε». Αυτό έγινε τρεις φορές, κι ύστερα, αυτό που έβλεπε εξαφανίστηκε στον ουρανό...

«Αλήθεια, τώρα καταλαβαίνω ότι ο Θεός δεν κάνει διακρίσεις, αλλά δέχεται τον καθένα, σ' όποιον λαό κι αν ανήκει, αρκεί να τον σέβεται και να ζει σύμφωνα με το θέλημά του».

*Ο άγιος Ιάκωβος ο Αδελφόθεος.
Μονή Αγίου Ιωάννου, Πάτμος.*

Η Εκκλησία των Ιεροσολύμων, που απαρτιζόταν πλέον στη μεγάλη της πλειονότητα από Ιουδαίους, παρέμεινε το κέντρο της πίστης για περίπου τρεις ακόμα δεκαετίες. Οι διώξεις, όμως, συνεχίζονταν. Ο Ηρώδης Αγρίππας ο Α΄, τοποτηρητής-βασιλιάς των Ρωμαίων στην Παλαιστίνη, κατηγόρησε μια από τις σημαντικότερες προσωπικότητες της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων, τον Ιάκωβο τον Αδελφόθεο, και μερικούς άλλους ως παραβάτες του Νόμου. Διέταξε τη θανάτωσή τους με λιθοβολισμό, ενώ ο Απόστολος Πέτρος φυλακίστηκε πάλι και απελευθερώθηκε με θαυματουργό τρόπο (Πράξ. 12,1-19).

Οι διώξεις που έγιναν στα Ιεροσόλυμα, με πρωτοβουλία των Ιουδαίων, οδήγησαν σταδιακά σε μαρασμό την τοπική χριστιανική Εκκλησία. Μετά από μερικά χρόνια, το 70 μ.Χ., οι Ρωμαίοι κατέστρεψαν τελείως την πόλη και κατέλυσαν το κράτος του Ισραήλ. Ένας Ιουδαίος, όμως, ο Σαούλ, διώκτης αρχικά του Χριστιανισμού, όπως θα δούμε παρακάτω, αξιώθηκε να γίνει ο Απόστολος που θα έφερε το μήνυμα του Χριστού στα Έθνη, δίνοντας οικουμενικό χαρακτήρα στην Εκκλησία του Χριστού.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΩ ΚΑΙ ΘΥΜΑΜΑΙ

- Οι Απόστολοι άρχισαν αμέσως το κήρυγμα και τα θαύματα στα Ιεροσόλυμα, παρά τις διώξεις και τις φυλακίσεις από τους Ιουδαίους.
- Ο διάκονος Στέφανος κήρυξε στους συμπατριώτες του για το ξεπέραςμα του Νόμου μέσα από το μήνυμα του Χριστού. Έγινε ο πρώτος μάρτυρας της Εκκλησίας (Πρωτομάρτυρας), αφού θανατώθηκε με λιθοβολισμό.
- Ο διωγμός μετά το λιθοβολισμό του Στεφάνου οδήγησε στην έναρξη του κηρύγματος προς τους εθνικούς. Στα Ιεροσόλυμα η Εκκλησία συνέχισε το έργο της για τρεις δεκαετίες, ώσπου ένας από τους ηγέτες της, ο Ιάκωβος ο Αδελφόθεος, λιθοβολήθηκε από τους Ιουδαίους και η Εκκλησία άρχισε σταδιακά να μαραζώνει.

ΚΕΙΜΕΝΑ

Αποσπάσματα από τις *Πράξεις των Αποστόλων* (8,27-31, 35-36, 39) για τη μεταστροφή του Αιθίοπα αξιωματούχου

Ένας Αιθίοπας ευνούχος αξιωματούχος ... που είχε έρθει να προσκυνήσει στην Ιερουσαλήμ, γύριζε τώρα στην πατρίδα του. Καθόταν στο αμάξι του και διάβαζε τον προφήτη Ησαΐα. Το Άγιο Πνεύμα είπε στον Φίλιππο: «Πλησίασε και περπάτα κοντά στην άμαξα αυτή». Ο Φίλιππος έτρεξε κοντά και άκουσε τον Αιθίοπα να διαβάζει τον προφήτη Ησαΐα. Τότε του είπε: «Άραγε, καταλαβαίνεις αυτά που διαβάζεις;» Εκείνος απάντησε: «Πώς θα μπορούσα να καταλάβω αν δε με οδηγήσει κάποιος;» Και παρακάλεσε το Φίλιππο ν' ανέβει και να καθίσει μαζί του ... Τότε ο Φίλιππος ... άρχισε να τον κηρύττει το χαρμόσυνο μήνυμα για τον Ιησού. Και καθώς προχωρούσαν στο δρόμο, έφτασαν σ' έναν τόπο που είχε νερό. Τότε ο ευνούχος λέει: «Να νερό· τι με εμποδίζει να βαφτιστώ;» ... κι ο Φίλιππος τον βάφτισε.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ-ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Για ποιους λόγους, κατά τη γνώμη σας, το κήρυγμα των Αποστόλων είχε απήχηση στα Ιεροσόλυμα; Γιατί δε μπόρεσαν οι διώξεις να το σταματήσουν;
2. Να διαβάσετε από τις *Πράξεις των Αποστόλων* για τη σύλληψη, το κήρυγμα και το λιθοβολισμό του Στεφάνου (6,8 – 7,60). Ποια ήταν τα κύρια σημεία του κηρύγματός του; Γιατί οι Ιουδαίοι αντιστάθηκαν σ' αυτό το κήρυγμα;
3. Ποιο ήταν το βαθύτερο νόημα του οράματος του Αποστόλου Πέτρου;
4. «Ο διωγμός στα Ιεροσόλυμα οδήγησε στην έναρξη του κηρύγματος στους εθνικούς». Με αφορμή αυτό το γεγονός τι συμπεράσματα μπορεί να αντλήσει κάποιος για τον τρόπο με τον οποίο διαμορφώνονται τα ιστορικά γεγονότα;